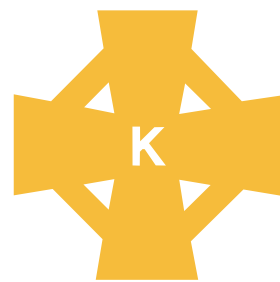

LEKMAN i KYRKAN

3
2014

Svenska Kyrkans Lekmannaförbund

Ansvarig utgivare**Anders Nordberg**Nygårdsvägen 32
554 74 Jönköping
cagnordberg@hotmail.com**Redaktör**Britt-Louise Madsen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30
madsensis@gmail.com**Redaktionskommitté**Birgitta Ericsson Löfgren
Svanebäcksvägen 3
263 62 Viken
042-23 70 70
birgitta.e.lofgren@telia.comBeryll Grandell
016-51 60 73
Karlfeldtsgratan 8
63227 ESKILSTUNA
beryll@telia.com**När det gäller medlemskap**Juhani Ahonen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30
070-557 82 41
juhani.ahonen@gmail.com**Förbundets plusgiro**Medlemsavgifter o gåvor
Pg 50 27 87 - 5**Medlemsreg och prenumeration**Allan Forsberg
Kimröksgatan 5
296 35 Åhus
044-240527
lekmanna@globalnet.netLH Tryck, Box 224
523 25 Ulricehamn**Hemsidan**

www.lekmanikyrkan.se

UPPHOVS RÄTTSSKYDD

Allt material, texter och bilder, som publiceras i "Lekman i Kyrkan" och på hemsidan www.lekmanikyrkan.se är upphovsrättsskyddat.

Användning får ske endast med Svenska Kyrkans Lekmannaförbunds tillåtelse.

Redaktionen

ADVENTSSAMKVÄMI Hedvig Eleonora församling
den 6 december 2013
kl 18.00För information om program
kontakta Gunnel Berggren Larsson
070-228 31 16**Nytt kyrkoår! Dags att beställa!****dagboken**med kyrkoalmanacka 2014-2015
Tema: Min kyrka och Gudwebbpris
endast
154:-**Oumbärlig för alla lekmän i Svenska kyrkan!**Välkomna att beställa Dagboken hos Verbum på www.verbum.se
eller kontakta Verbum på 08-743 65 10 E-post: order@verbum.se**dagboken**
med kyrkoalmanacka 2014-2015

SANNINGEN

VÄGEN

I fokus för lekmanaförbundets hela verksamhet nu och särskilt under de kommande två åren ligger Jesu svar till Tomas, ensam bland lärjungarna, som inte hade förstått vart Jesus skulle gå. Jesus hade i sitt avskedstal (Joh 14) till sina lärjungar sagt: ”Känn ingen oro. Tro på Gud och tro på mig. I min faders hus finns många rum. Skulle jag annars säga att jag går bort för att bereda plats för er? Och om jag nu går bort för att bereda plats för er, så skall jag komma tillbaka och hämta er till mig, för att också ni skall vara där jag är. Och vägen dit jag går, den känner ni.” Tomas sa: ”Herre vi vet inte vart du går,” och frågade: ”Hur kan vi då känna vägen?”

Jesu svar som nu särskilt uppmärksammas och som utgör lekmanaförbundets tema är själva kärnpunkten i kristen tro: **”Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.”** Jesus svarade att det är han själv som är vägen. Jesus skulle själv gå till Fadern, och till Fadern finns ingen väg utom Jesus. Jesus har gjort det möjligt för oss alla att komma hem till Gud, till den Gud som älskar oss och som ger oss förlåtelse för allt.

Vägen till Fadern, till evig gemenskap med Gud, beskrivs på många ställen redan i Gamla testamentet: *Jag vill lära dig och undervisa dig om den väg du skall vandra* och uttalades efter Jesu död och uppståndelse bland många andra av ’den heliga Birgitta’ genom hennes dagliga bön: *Visa mig vägen* och gör mig villig att vandra den (Domine, ostende mihi viam et libenter sequor eam – amen) vilken bön också kom att utgöra lekmanaförbundets tema år 2000. Vägen hem till Gud är oupplösligt förbunden med Jesus själv.

Vår räddning består i tron på Honom som förverkligas i gemenskap, efterföljelse och tillhörighet. Det innebär inte att vi har fått någon GPS, karta eller detaljerad vägbeskrivning utan en följeslagare som ständigt vandrar med oss. Vi kommer inte fram till målet annat än i Jesu följe. Jesus hade med respekt mött andra religioners företrädare. Likväl talar han aldrig om att andra vägar till Fadern, till himmelen, existerar, än den väg han själv utgör. Jesus själv visste att för att öppna vägen tillbaka till

Gud krävdes ett offer, en strid med ondskans alla makter, och den kampen var han själv villig att utföra för oss människor. Utan Jesus saknas möjligheter att nå målet. Våra gärningar duger inte, allt eget behöver bli avklätt. Att göra Guds vilja är i detta sammanhang, att tro på honom som har sänt Jesus Kristus – omvändelse, bättring. Jesus säger: *Porten är trång och vägen är smal.*

Jesu som själv är denna väg kallar oss till en livsgemenskap med honom. Att överlåta sig själv med hela sin varelse - kropp, själ och ande - i Jesu omsorg är verklig livsgemenskap.

LIVET

Att få tro på en hel och full förlåtelse, att få lita på att Jesu försoningsblod renar, helar och stryker bort våra missgärningar är att befinna sig på vägen. Denna tro skapar ett levande hopp. På denna väg finns alla Guds välsignelser tillgängliga, välsignelser som berikar och genomströmmar hela vår kyrka tillika med vårt lekmanaförbund.

Livsgemenskapen med Jesus skapar en vilja att berätta för andra vad man själv har funnit. Att få nåden att sätta sina fötter på vägen, att få leva i gemenskap med Jesus, förpliktar. På den vägen finns inte utrymme för själviskhet. Där finns inte utrymme för hat eller agg mot andra människor. Där finns inte utrymme att döma andra medvandrare. Aposteln Paulus undervisar klart om vad livsgemenskapen, att följa vägen, innebär genom att exemplifiera, t.ex. *Om jag än talade änglars tungomål men saknade kärleken blir jag en klingande cymbal.* Som en klingande cymbal blir mitt vittnesbörd inte trovärdigt.

Sanningen är sanningen om Gud själv, om hans mening med våra liv, om synden och frälsningen, om det yttersta målet med allt. Den sanningen måste uppenbaras för oss och kan inte skapas genom våra egna tankar. Uppenbarelsen har vi i Jesus själv och i hans ord, så fullständig som den kan bli. Att Jesus är vägen betyder också att han är sanningen. Jesus säger inte att han är en av många sanningar om människans väl. I det myller av idéer, livslögnar och ingredienser med gudsfrånvändhet som vi dagligen möter betygar Jesus de befriande orden: *Ingen kommer till Fadern utom genom mig.*

forts sid 10

MÄNNISKA, JAG SÄNDER DIG!

Vilken fantastisk sommar vi haft i år! Så har det låtit när man nu återvänt efter semestern. Alla verkar så nöjda och glada. Om man inte drabbats av olycka och sorg så har sommaren varit mycket fin. I vilket fall med vårt svenska perspektiv. För i annat fall har det varit en förfärlig sommar. Med både oro och förtvivlan har vi hört och sett hur folk fördrivs, får sina liv slagna i spillror och dödas.

Själv är jag tillbaka på Östrabo, biskopsgården i Växjö. Här har jag min utgångspunkt och utsiktsplats för mitt uppdrag några månader till innan jag lämnar över biskopsstaven till någon annan. Det är glädjande att få ha ett uppdrag och vara sänd för att sprida det glada budskapet. Och det ska göras hur än världen ser ut. Det är i denna värld vi är sända och har ett uppdrag.

I bibeln möter vi flera personer som fått ett uppdrag och är sända av Gud. Sända för att sprida det glada budskapet – shalom, evangelium. Och allt vad det innebär av frid och fred, nåd och kärlek.

Det är den engagerade Petrus vars iver kantrar emellanåt i tvivel och rädsla. Det är den mer kaxige Paulus som sticker håll på sin självbelåtenhet med att erkänna hur förfärlig han varit tidigare då han förföljt de kristna och nu ser det som ett under att han är värd förtroende att vara sänd. Och det är alla de andra lärjungarna med sina olika förmågor och personligheter.

Men alla är de sända med samma uppdrag – sprida det glada budskapet och göra det utifrån sina egna erfarenheter och förutsättningar.

I profeten Hesekiels bok är det rätt och slätt ”människan” som får uppdraget. ”Människa, jag sänder dig” (Hes 2:3).

Om fred och glädje, shalom och evangelium skall bli verklighet behövs det människor som tar uppdraget som dess apostlar. Och till det apostlaämbetet är vi alla kallade och dugliga om vi vill. Det är ett gudomligt uppdrag som ska utföras mänskligt. Det har ingenting att göra med om vi är präster eller ej. Det gäller alla.

Vi kan fundera ibland på om vi gör rätt saker. Om vi tolkar budskapet rätt, om vi är på rätt plats, om vi förstått vårt uppdrag. Och ibland blir det fel fast vi inte ville det. Och rädslan att göra fel kan få oss att låta bli att göra något alls. Sänd mig inte. Använd mig inte. Jag har nog med mig själv. ”Lämna mig, herre, jag är en syndare”, sa Petrus i sitt tvivel (Luk 5:8).

Berättelsen om lärjungarnas misslyckade fiskeri ställer frågan om vi trots allt våga tro och göra det Jesus säger. ”Ro ut på djupt vatten och lägg näten där”, sa Jesus till Petrus (Luk 5:4). Våga vara djärva. Riskera att det bli fel. Men göra det för fredens och kärlekens skull. Mitt i denna värld hur den än ser ut. Det kan många gånger kännas hopplöst och omöjligt. Men vi får stämma in i Paulus ord:

Jag tackar honom som har gett mig kraft, Kristus Jesus, vår herre, för att han fann mig värd förtroende och tog mig i sin tjänst (1 Tim 1:12).

Jan-Olof Johansson
biskop i Växjö stift

VÄLKOMNA till följande STIFTSSAMLINGAR hösten 2014

- Uppsala stift:* **Stiftskonvent** i Torsåkers församlingshem och kyrka den 27 september
Kyrkoherde Eva-Lena Kempe och föredrag av Annika Berglund, ”Kråknäsjärnet”
Visning av Torsåkers kyrka
För information ring Roger Karlsson 0171-44 60 32, 076-766 76 77
- Linköpings stift:* **Inget planerat möte**
- Skara stift:* **Inspirationsdag** Fredagen 10 oktober på stiftsgården Flämslätt 09.30 - ca 16.00
Kännetecken
Är det möjligt att behålla kontakten med Gud i ett splittrat vardagsliv?
Magnus Malm undervisar denna dag.
Kostnad: 150 kr inkl fm kaffe, lunch och em kaffe.
För info Anders Åström 0322-530 32
- Strängnäs stift:* **Höstkonvent** söndagen den 19 oktober med högmässa ledd av kh Karin
Wibom i Husby Rekarne kyrka.
Karin Wiborn berättar om ”Församlingens flyktingarrangemang”
Info Beryll Grandell 016-51 60 73
- Västerås stift:* **Höstkonvent** den 5 oktober. I Borlänge.
Info om program Gerd Holmström 0221-320 77
- Växjö stift:* **Höstkonvent** den lördagen den 4 oktober i Nya Hjälmseryd.
Info Kerstin Göransson 0345-130 25; 0709 693963.
- Lunds stift:* **Stiftskonvent-inspirationsdagen 18 oktober i Björkakyrkan,**
Prosten Sune Karlsson håller föredrag om ”Att synliggöra sin tro”
Åke Johansson berättar. Asarums församlingsskåp arbetar medmedlems vård
Sändningsmessa Kyrkoherde Markus von Martens.
Info Kurt Mellby Telefon 042 - 22 79 21, Eje Johansson, tel 0766 - 10 23 09
- Göteborgs stift:* **Kyrkodag** i Valda lördagen den 27 sept.
Kyrkoherden Tomas Philipsson leder gudstjänsten och talar sedan
under rubriken TACKSAMHET.
För information ring Yngve Lindblom 031-467052
- Karlstads stift:* **Höstmöte senarelagt p gr v sjukdom**
För information kontakta Melvin Ribbing 070-526 79 45
- Härnösands stift:* **Höstkonvent** I Sköns församlingsgård den 28 september
”Kristi kyrka kallar” rapport från Rikskonventet i Skara stift, Hjälmareds
folkhögskola och lekmanarörelsens framtid.
För information Lars Lindström 070-5217093
- Luleå stift:* **Inget planerat möte**
- Stockholms stift:* **Lekmannadagen** i Stockholm 22 oktober. Tid och plats meddelas per brev.
Adventssamkväm i Hedvig Eleonora 5 december. Inbjudan kommer.
För information ring Gunnel Berggren-Larsson 070-2283116

f.h.Inga-Lisa Lundström, Marianne Jönsson, Gudrun Eklund och Britt Thulin i bakgrunden Rut Andersson och Siv Persson

ordf. Marianne Jeppsson hälsar välkommen

Möllevången-Sofielunds Lekmannakår firade guldjubiläum

Den 23 april 2014 firade Möllevången-Sofielunds Lekmannakår i Lunds Stift 50 år.

Det var 1964 med Carl O.U. Andersson i spetsen som Kyrkobrodrakåren startade. Bland alla de äldre herrarna kom det med en yngling vid namn Kuno Skoog, då 15 år, nu hedersmedlem i kåren. Inte förän år 1988 hade kvinnorna rätt att bli medlemmar, de första var Maj Lundgren, Elsa Möller och Gunda Andersson, då hade namnet blivit Möllevångens Församlingskår.

Med i firandet var Husie och Uppåkra Lekmannakår, vår vänkår från Hammarlöv och många av våra egna medlemmar. Alla hälsades välkomna av nuvarande ordförande Marianne Jeppsson, särskilt Magnus Wittgren från Stiftskonventrådet i Lunds Stift.

En lätt buffé serverades och givetvis kaffe och kaka. Under kvällen hölls en hel del tal och gåvor överlämnades till "Svenska Kyrkans Internationella Arbete", "Abrigo Rainha Silvia i Rio de Janeiro" ett hem för unga mödrar och deras barn och till "Hjärt och Lungfonden".

Kåren mottog även en vacker Skyddsängel.

På matbiljetten lottades det ut en tavla av mosaik. Tavlan var gjord av glaskonstnären Carl O.U. Andersson och skänkt av hustrun Rut Andersson. Kuno Skoog vann lottningen.

Kuno Skoog berättade senare en anekdot från Rikskonventet i Lund 1992, då han lånade en Cabriolet för att köra in 4 biskopar till scenen på Star Hotell i Lund under allmänt jubel både då och nu.

Martin Edhe läser dikter och berättar om gamla tider

Magnus Wittgren, Kurt Svensson och Mats Egfors

F.v. Anita Dalstedt, Britt-Inger Ohlsson, Ing-Britt Siversson samt Siw Nilsson

Vårt stora engagemang är Skördefesten då vi skänker behållningen till välgörenhet runt om i världen. Kåren bedriver även studiecirkeln "Alla tiders bok" och är mycket aktiva i kyrkans frivilligarbete.

Marianne Jeppsson
Berith Larsson
Möllerången-Sofielunds Lk

Foto
Anders Larsson

F.h. Inga-Lisa Lundström, Marianne Jönsson, Gudrun Ekelund samt Britt Thulin bordet bakom Siv Persson, Martin Edhe, Gunnar Fjellander och Kenneth Molin.

Vid runda bordet f.h. Inga o Gunnar Olsson samt Gunda Andersson.

Församlingsherde Mats Egfors höll efter ett par timmar en högtidlig avslutning. Vi sjöng "Bred dina vida vingar" och vi slutade med att ta varandra i handen i en stor ring och läsa Fader vår, Välsignelsen och tacka varandra för en trevlig gemenskap.

2008 bytte kåren namn igen till Möllerången-Sofielunds Lekmannakår på grund av sammanslagningen av församlingarna i S:ta Maria Kyrka och S:t Matteus Kyrka, några år tidigare.

Kuno Skoog, Marianne Jeppsson läser handskrivet protokoll från 1964

Hela den stora "Axelssonska" kören med både professionella- och amatörermusiker som låter som professionella

Vår hedersordförande har fyllt 90

Vår hedersordförande har fyllt 90. Lekman i Kyrkan undrar hur det känns?

Jo tack, det känns bra. Själva födelsedagen blev en högtid. Många vänner uppvaktade. Bland dom fanns Svenska kyrkans lekmanaförbunds förbundsordförande, Anders Nordberg, som framförde förbundets hyllning och sin privata. Även om det nu är 16 år sen jag lämnade ordförandeskapet i förbundet har jag ju väldigt många goda vänner där. Det värmdes att bli påmind om den rika vänskapen. Tack för det.

Känner du av åldern?

Du menar om jag känner att visdomen tilltar? Det utgår jag ifrån. Men i övrigt?

Jag går inte lika hurtigt som när jag var 17. Inte ens som när jag var 87. Men ännu bär benen. Och än hänger huvudet med. Och för det tackar jag Gud. Och så har jag min hustru Margareta vid min sida. Och fyra barn med familjer. Nitton barnbarn och tre barnbarnsbarn förgylles vår tillvaro.

Det var en ansenlig skara. Det blir mycket födelsedagsfirande.

Ja, det blir det. Och vi har förmånen att träffas inte bara på högtidsdagar. Våra barnbarn är våra umgängesvänner Och en del av deras jämnåriga vänner också. Vi ses ofta, och vi ventilerar de dagsaktuella frågorna. Jag tror att det är en av hemligheterna bakom det faktum att jag inte känner mig riktigt så gammal som det väl väntas av en 90-åring.

Vad gör du? Vad ägnar du tiden åt – utöver att umgås med barnbarnen?

Jag läser en hel del. Skriver ännu mer. Böcker och diverse artiklar. Totalt har jag – ensam eller tillsammans med medförfattare – gett ut drygt hundra böcker. Dom flesta är läroböcker i engelska för grundskolan. Två såna har kommit ut det senaste året och en kommer ut om nån månad. Cirka femton böcker rör tros- och livsfrågor. Jag hade glädjen att få vara redaktör för böckerna i projektet Alla tider bok, som Lekmanaförbundet lanserade för några år sen.

Och så har det faktiskt också blivit lite skönlitteratur, lyrik och några romaner.

Och just nu?

Jag har några manus på gång, bland annat ett litet studiehäfte med titeln "När jag stämmer in i Kyrkans trosbekännelse – vad gör jag egentligen då?"

Det ryktas att du gett dej in i deckargenren?

Ja, det är riktigt. För några månader sen utkom boken Se människor. Det är en liten (med betoningen på liten) kriminalroman. På omslaget står att det är "en miniroman, hälften deckare, hälften något helt annat".

Vad handlar den om då?

Och det trodde du jag skulle avslöja? Å nej! Men så mycket kan jag säga om det är fråga om en stöld i en av Stockholms största juvelerarbutiker. Smycken för nära tre miljoner har försvunnit. Jag tänker inte avslöja här vem den skyldige är. Men jag kan säga att det bland annat handlar om brott och straff, om moraluppfattningar och Tio Guds bud, om rättfärdighet och synd, om nåd och försöning.

Födelsedagsbarnet omgiven av de allra närmaste. Th om Carl-Axel hans syster Anna-Maria Holmström, yngste bror Carl-Anton Axelsson och Elisabeth Stjärne. T v o Carl-Axel, Marianne Watting samt barnbarnet David Nordemar. Med ryggen åt kameran författarkollegan Kerstin Sundin

Ja, vi har faktiskt på annat håll i tidningen några uppgifter om boken. Nu vill jag fråga en sak till. Du sitter väl inte vid datorn och skriver hela dan?

Nej. Det blir annat också. Möbelsnickeriet får sina timmar. Framför allt under sommarmånaderna då jag finns på vårt lantsställe nere i Skåne. Där har jag en välutrustad snickarverkstad, så där blir det ett och annat bord, nån soffa och några skåp och så en hel del småsaker.

Ditt finaste minne från åren som förbundsordförande?

Det är nästan omöjligt att välja. Men det finns ett särskilt skimmer över åren i slutet av 80-talet och början av 90-talet då vi genomförde det stora projektet Aktionsplan 1986-1990. Dels gällde det programutveckling, dels "byggande". Det senare handlade om strategier och hårt arbete för medlemsrekrytering och nystart av kårer.

Då ökade antalet medlemmar i förbundet med några tusental. Det var lagarbete – med många eldsjälar. Av de många vill jag nämna tre: Karl Erik Sundström, Carl-Eric Abrahamson, Gudmund Henriksson.

Ses vi på rikskonventet i Lund om två år?

Det hoppas jag. Om du kommer och Gud vill!

Text Britt Louise Madsen
Foto Anders Nordberg

Carl-Axels dotter Kristina Nordemar

forts fr sid 3

VÄGEN

SANNINGEN

LIVET

Hos Jesus kan vi finna Gud och se Gud sådan han är. Jesus skulle efter sitt avskedstal uppenbara Guds kärlek på ett sätt som lärjungarna aldrig kunnat tänka sig. Jesus sa: *Jag är livets bröd. Jag är uppståndelsen och livet, den som tror på mig skall leva om han än dör.* Jesus har kommit till oss med livet, med ett överflödande liv.

Jesus ger oss liv från början och i evighet. Han ger oss möjlighet att börja om, ett nytt liv fritt från förnedring, synd och skam. Jesus helar oss från tidigare misslag. Han gör allting nytt. Han ger oss del i livet som kommer att övervinna döden. Han är i himmelen för att bereda oss plats. Han för oss in i Guds obegränsade värld, till det Liv som aldrig dör.

Så tackar vi Gud för att vägen till Honom ständigt är öppen genom Jesus Kristus. Lekmannaförbundets stiftsorganisationer, lokalavdelningar (kårer) och medlemmar vill vara Jesu vittnen här i världen, vittnen som vill göra det dyrbara Evangeliet om Jesus Kristus känt för våra medmänniskor. Det är en glädjefull men också svår uppgift. Han som är vägen, sanningen och livet, Jesus Kristus, har lovat att ge oss den kraft och det mod och den vishet som behövs för den stora uppgiften. Jesus säger: *"Jag är med er alla dagar intill tidens slut."* Vi ber om Guds närvaro och om hans välsignelse över vårt förbund, nu och alla dagar!

*Anders Nordberg
förbundsordförande*

Sanningen gör oss fria. Varför gör sanningen oss fria? Jo, löftet finns att Jesus fullgjorde allt vad vi inte var och är förmögna att göra för vår frälsning. Han sa på korset: *"Det är fullbordat."* Ingenting återstår. All vrede över synden tog Jesus frivilligt på sina axlar, för att vi skulle få

frid och genom hans sår blir vi helade.

Genom Jesus och genom vår tro på honom har vi fri tillgång till himmelen.

Livet är Jesus därför att ingen auktoritet kan ställas upp mot honom. Endast hos Jesus finns det verkliga livet, det liv som Gud har skapat oss till, ett liv i gemenskap med Gud, ett liv som inte kan dö.

FAMILJENYTT

**IVAN LINDSTRÖM
BREDBYN**

Vi åker till Bredbyn, ett samhälle några mil utanför Örnsköldsvik. Vi ska på födelsedagskalas.

Med blommor och en liten present från förbundsrådsbutikerna ringer vi på dörren till jubilarerna. Öppnar gör en leende spänstig 80-års yngling och bjuder oss stiga på. Det visar sig att Ivan flyttat in på samhället från att ha bott i eget hus i ett villaområde utkanten på byn. Han har köpt en lägenhet som han totalrenoverat och bor nu mera där.

Efter div prat och tittande på nämnda lägenhet blir vi hänvisade till ett mycket vackert och läckert smörgåsbord med mycket smått och gott på. För när Ivan bjuder till fest "knusslas" (snålas) det inte med nådegåvorna.

Ivan tycker om att laga god mat men har just i dag besök av dottern som kommit hem för att hjälpa till.

Efter en läcker lunch och fin gemenskap avslutas kalaset med kaffe och kaka och sen återstår bara hemresa till våra vardagliga sysslor

Lars Lindström
stifts förbundsrådsordf

FÖDELSEDTAG

80 ÅR

En av Ivans döttrar, Anna Forslund ser till att Esa Petterson kan förse sig av allt det goda

Ivan Lindström, nu 80 år, det kan ingen tro. God och alltid glad kommer han troget till våra samlingar.

Han är vårt förbunds "hovleverantör" och otaliga gånger har han levererat vackert snidade konsthandverk till våra lotterier. Många timmar lägger han ner på att försäkra sig om att ett lotteri ger stor vinst. Fortfarande är han vid 80-års ålder aktiv och en stor resurs och en mycket god vän. Vi, i Härnösands stift känner oss särskilt prioriterade som får ha honom med på så nära håll.

Det är en glädje att få träffa honom en stilla och sympatisk man. Att få gå på fest till en sådan person med sådant intresse för den goda maten är en lyx. Det är många som länge kan glädjas åt din fest och åt gemenskapen med digt.

Text BLM

FAMILJENYTT

TILL MINNE

SIW ENGLUND

Vår eldsjäl Siw Englund har gått ur tiden 26 maj snart 86 år gammal. Sedan många år tillbaka och fram till årsmötet i början av maj var hon Åhls lekmanårets kassör, ett uppdrag som hon skötte på ett utmärkt sätt. Hon var också en av revisorerna för Västerås stifts lekmanårets förbund. Vid kårens årsmöte utsågs hon till hedersmedlem. Pengar har hon jobbat mycket med under sitt liv, då hon arbetat i bank och dessutom varit kassör i Insjöns ridklubb i många år.

Siw var social och lätt att umgås med. Innan den fysiska hälsan började svika henne helt, tog hon långa promenader stödd av sin rullator. Vid köpcentret Hjultorget och utanför ICA fann hon många vänner och bekanta att byta ord med. Hon deltog i många aktiviteter, som församlingen men även hembygdsföreningen ordnat med. Bland annat var hon en flitig medlem i syföreningen.

Förra året tog hon initiativet till ett namnlotteri. En fin docka köptes in av lekmanåren och en privatperson, släkt med Siw, sydde och skänkte en fin åhldräkt, som dockan kläddes i. Hela intäkten av lotteriet tillföll diakoniarbetet i Åhl.

Hon var en av huvudpersonerna, när Hundhagens naturreservat invigdes i maj förra året. Hon fick det ärofulla uppdraget att klippa av bandet och var glad och stolt över detta.

Siws plats i kyrkan känns nu väldigt tom om söndagarna. Närmast sörjs hon av två söner, en dotter och deras familjer. Må hon vila i frid.

Gunilla Kimura
Ordförande
Åhls lekmanår

FAMILJENYTT

TILL MINNE

Gudmund Henriksson har gått ur tiden. Den 14 augusti firades hans begravningsgudstjänst i hans hemförsamlings kyrka, den församling och den kyrka som Gudmund levde i och på olika sätt tjänade i många år – bland annat genom arbete och förtroendeuppdrag i dess lekmanakår. Jag deltog i gudstjänsten och hade tillfälle att vid den efterföljande minnesstunden – i egenskap av Lekmannaförbundet hedersordförande – framföra förbundets uppskattning av och tack för Gudmunds kärlek till och betydande insatser för förbundet.

GUDMUND HENRIKSSON

Under många år var Gudmund först sekreterare och senare ordförande i Lekmannaförbundet i Lunds stift. Vid rikskonventet i Visby 1990 valdes han till andre vice förbundsordförande. Två år senare, vid rikskonventet i Lund (som till stor del var resultatet av Gudmunds förtjänstfulla planeringsarbete), valdes han till förste vice förbundsordförande, en post som han innehade till 1996.

Under Gudmunds år som vice förbundsordförande hade jag förtroendet att vara förbundsordförande. Jag kan vittna om Gudmunds stora betydelse för förbundets utveckling och verksamhet. Tre egenskaper hos Gudmund vill jag nämna. Han var en god pedagog. Det ledde till att han efter några framgångsrika år som lärare blev rektor och efter ytterligare en del år skoldirektör och skolchef i Eslövs kommun. Men den pedagogiska talangen kom också Lekmannaförbundet till godo.

Gudmund var en generös människa både ifråga om vänskap och arbetsinsatser. Och den tredje egenskapen: Gudmund var en "fullföljare". De uppgifter som hamnade i hans hand blev fullgjorda. Alltid! För en förbundsordförande är det en ovärderlig tillgång att ha en sådan vice ordförande.

För Gudmund var familjen central och viktig. Utöver hustrun Berit, som vi minns från många rikskonvent, bevarar fyra tillgivna barn och deras familjer hans minne.

Svenska kyrkans lekmannaförbund har anledning att minnas Gudmund Henriksson med tacksamhet. Han lever nu i evighetens ljus med den Herre som han troget och ödmjukt tjänat här i tiden,
Frid över Gudmunds minne!

Carl Axel Axelsson
hedersordförande

Kallade att vara ett kristet folk

Kyrkans utmaningar

Församlingarna, ja hela kristenheten, står inför stora utmaningar idag. I början av 1900-talet hade kyrkan fortfarande en plats i samhället. Där fanns visserligen kritik från flera håll, bl.a. från den radikala borgerligheten, från en del av arbetarrörelsens agitatorer, från den framväxande liberalteologin och även en stark utmaning från många håll där man ifrågasatte den kristna trons betydelse i jämförelse med det framväxande vetenskapliga kunnandet. Detta till trots, hade alla människor mött kristen tro. Kyrkan stod mitt i byn, människor lärde sig katekesen och kyrkans röst hördes i samhället.

När 2000-talet inträdde var vår situation en helt annan. Kyrkan har fått flytta till marginalen, kunskapen om kristen tro och den aktiva delaktigheten i kyrkans gudstjänster och verksamhet har minskat betydligt.

Redan biskop Ingemar Ström uttryckte denna nöd då kristendomsämnet ifrågasattes på 1960-talet. Han skrev;

Om kristendomsundervisningen försvinner från våra skolor, så att barn får växa upp utan någon kristen kunskap, kan inte heller vår kyrka fortsätta att döpa barn utan vidare. De som döps som barn måste kunna få en kristen undervisning senare. Konfirmandläsningen är kyrkans dopundervisning¹.

Folkkyrkan

Folkkyrkan växte fram ur en vision om att Sveriges folk är och skulle vara ett Guds folk. Einar Billing formulerade visionen, Manfred Björkqvist blev ett redskap till ett uppvaknande i studentkretsar. Andra fanns med. Plötsligt öppnades ett nytt fönster. Det hade verkat hopplöst, men nu såg man att Sveriges kyrka hade en kallelse, ett uppdrag. Många, inte minst lekmän, inspirerades till engagemang i kyrkan.

Idag står vi inför oerhörda utmaningar. Sedan år 2000 har vi förlorat ca 1 000 000 medlemmar! Förra året döptes färre än vartannat nyfött barn. Bara var tredje 15-åring konfirmerar sig. Antalet kyrkliga vigslar närmar sig 30 %. Den sed som står starkast är begravning (2012: 78 %). Det är givet att om så få döper och konfirmerar sig så kommer vi att inom 10 år ha betydligt färre medlemmar. Samtidigt ser vi att människor bär på en stor längtan efter en andlig verklighet. Hur ska vi möta denna längtan?

Det område där kyrkan fortfarande har en stark ställning är vid större kriser i samhället, och i det diakonala engagemang som kan finnas på olika platser.

Kyrkans skattkista

Kyrkan har en enorm skattkista. Vår lutherska bekännelse betonar att vi genom evangelieförkunnelsens och sakramentsförvaltningens ämbete kan förmedla tro till människor (Augsburgska bekännelsen artikel 5). Vi är en kyrka som bär fram en hälsning från Gud i Ordet och sakramenten. Där får vi vara frimodiga.

Ordet

Bibeln är full av exempel på hur Gud handlar genom sitt Ord. Han skapar (1 Mos. 1). Genom att Esra bär fram Bibelordet när Jerusalems murar ska byggas upp på 400-talet före Kristus, så förändras inställningen hos Guds folk. De fick en ny förväntan. Det blev en väckelse. (Se Nehemja bok). Vi kan även tänka på hur mycket Jesus gör genom att tala. Se t.ex. i Lukasevangeliet hur genomgripande det är att Jesu Ord förvandlar människors liv och livssituationer.

Korset.

Det bärande och förvandlande budskapet i NT är talet om korset. Paulus talar om att det är Guds kraft till frälsning (1 Kor. 1) och att för den som tror på den korsfäste är det Guds medel att välsigna oss (Gal. 3:1-14). Jesus bar våra synder och ger oss i stället sin välsignelse. Martin Luther talar om detta när han talar om vad som skett på korset. Han säger i Stora Galaterbrevskomentaren att våra synder inte är där vi ser och känner dem (i vår kropp), utan de är uppspikade med Kristus på korset.²

Anden.

Var och en som är döpt och tror har fått Anden. Guds Ande värmer upp våra hjärtan till tro och förväntan. Guds Ande gör att vi kan tala med vår himmelske fader som barn; förväntansfullt och förtröstansfullt (Rom. 8:14-17). Det finns plats för oss hos honom, det visar oss Anden. Anden utrustar oss också till tjänst!

Vår uppgift.

Kyrkoordningen har tydligt angett de fyra områden som är vår kallelse som kyrka. Vi får fira gudstjänst, undervisa och utöva mission och diakoni (Se 2 kap ≤ 1).

I Ett exempel kan vi se i Nehemja bok i Gamla Testamentet. Nehemja byggde upp Jerusalems murar. Vi får bildligt bygga upp kyrkans nedrivna murar, så att människor på nytt ska kunna samlas kring Kristus.

Det börjar med nöd och bön. (kap. 1). Så får det börja för oss. Vi får lyfta fram vår nöd för vår kyrka och vårt folk i bön.

Gud öppnar en dörr. (kap. 2). När Nehemja nästan förgås av nöden han bär på, så öppnar Gud en dörr. Kungen ger honom möjlighet att lämna Persien för att åter bygga upp Jerusalems murar. Gud kan öppna dörrar för oss. Här finns möjligheter, det gäller bara att vi ser de dörrar Gud öppnar.

Det första Nehemja gör när han kommer till Jerusalem är att han går på en månskenspromenad för att *rekognosera*. Han vill veta hur läget verkligen är. (kap. 2).

Sedan börjar de *bygga tillsammans*. Alla behövs! (kap. 3-6).

I byggandet *möter de motstånd* i olika former. De möter ett yttre motstånd, frestelser och risk för splittring (kap. 4-6).

Mitt i denna kamp *sänder Gud en väckelse* (kap. 8-9), som leder till en total *förändring i livsriktningen* (kap. 10-13).

Jesus pekar på att uppgiften är att så ut Guds Ord (Markus 4) och apostlarna gör så i Apostlagärningarna.

Hur ska vi bygga?

Det finns många olika sätt att bygga idag. Kanske har vi mött lite olika sätt att aktivt fundera över hur vi ska bygga.

En del har använt *Naturlig Församlingsutveckling (NFU)*. Det är ett analysinstrument där man försöker se vilka styrkor och svagheter som finns inom den aktiva kärnan i en församling. I arbetet med församlingar över hela världen har man funnit åtta kännetecken på vitala och växande församlingar. Bland dem kan nämnas ett ledarskap som delegerar, att människor finner sina gåvor, smågrupper och hur man berättar om tron för andra.³

Andra har lärt en del av **Willow Creek Community Church** i Chicago. Deras fokus är tydligt missionsinriktat. Man sammanfattar sin inriktning i fem punkter:

Grace – en evangeliserande kyrka

Growth – en kyrka där vi kan växa

Groups – alla erbjuds en liten grupp som ger gemenskap

Gifts – alla ska finna sin gåva

Good Stewardship – hur förvaltar jag mitt liv, mina resurser, min tid, pengar osv.

Ett tredje sätt finns i ett program som kallas **Appreciative Inquiry**. Poängen är här att finna ut vad människor önskar och tänker, och att utifrån det gå vidare i arbetet med att bygga församling.⁴

I vårt grannland **Norge** har man gjort en stor satsning för att vitalisera församlingarna. Man har dels gjort en stor satsning för att nå alla barn och ungdomar. Varje församling har anställt en pedagog för att arbeta med att nå dessa grupper.

Dessutom har man arbetat med att hjälpa församlingarna att finna nya vägar för att nå dem som är passiva medlemmar i kyrkan. Projektet kallas Menighetsutveckling i folkekirken.

I **England** har man arbetat mycket med dessa frågor. En rapport lades fram 2004 för det engelska kyrkomötet. Den hette Mission-Shaped Church. Kyrkan måste formas av mission. Rapporten togs emot enhälligt och har gett upphov till en mängd olika försök att nå ut till människor. Man söker nya och friska uttryck för att sprida budskapet (Fresh Expressions).

Det finns fördelar och nackdelar med var och en av dessa satsningar. Det är inte möjligt att inom denna artikels ram gå djupare in på det, men man måste alltid jämföra med den kontext som varje metod eller program vuxit fram i. Folkkyrkan i Norge har t.ex. en mycket starkare ställning än i Sverige. NFU präglas delvis av ett frikyrkligt församlingsbegrepp. Willow Creek kan ibland förlora fokus på de redan aktiva och även bli oerhört aktivitetssinriktade. Detta till trots kan man lära av alla. Det finns givetvis fler perspektiv och satsningar väl värda att reflektera över.

Hur går vi vidare?

Vår folkkyrkosituation kan följas upp på olika sätt. En del vill att kyrkan ska vara en servicekyrka. Svårigheten med det är att man blir defensiv och att om man inte arbetar aktivt på att sprida budskapet kommer kyrkan att alltmer tyna bort.

Andra pekar på att vi får vara små öar, små nätverk av mycket små gemenskaper. Vi förvaltar nådemedlen från Gud och kan därför frimodigt samlas, och vi får förmedla detta till vår omgivning.

Som jag ser det kan vägen framåt därför sammanfattas i två ord.

KOM.

Vi får fortsätta att erbjuda människor att komma. Fortfarande har vi fantastiska kontaktytor i dop, konfirmation, begravningar och vigslar. Samtidigt behöver vi ha flera dörrar in i kyrkan. Den anglikanske teologen John Drane talar om detta.⁵ Vi behöver en dörr som inbjuder att undersöka, lyssna och försöka förstå tron (Believe). Vi behöver en dörr som inbjuder oss att använda olika andliga praktiker (böneskolor, livsregler, retreatar, kristen meditation osv) (Behave). Slutligen behöver vi en dörr som erbjuder gemenskap och omsorg (Belong). Det kan vara en hjälp för oss att fundera vidare över vilka dörrar som människor kan finna in i kyrkan.

GÅ.

Vi behöver också präglas av ett missionstänkande. Hur når vi ut med evangeliet? Vi har ju världens bästa budskap! Hur gör vi det? Vi se hur Jesus gick till väga, men även lära av hur andra gjort.

I mötet med den samariska kvinnan vid brunnen i Joh. 4 ser vi några drag som kan vara till hjälp för oss.

- **Mötesplats.** Han hittade det gemensamma och skapade en gemenskap med kvinnan. Vattnet och hur man hämtade upp det blev början. Jesus sökte sig till det av judarna föraktade Samarien!
- Jesu sätt att möta henne med **respekt** väckte frågor hos henne.
- **Jesus väckte törst** hos henne. Det finns ett bättre vatten än det som mättar vår fysiska törst. Hur väcker vi en sådan törst idag?
- Kvinnan **blev befriad.** Hon som sökt kärlek hos många män, blev löst. Hon fann Messias och drabbades av hans kärlek till henne.
- Det **drev henne att hämta andra** för att de skulle möta Jesus.

Kanske kan det hjälpa oss att reflektera över hur vi går till väga i vår vardagssituation. Var är brunnen i vår församling? Hur visar vi respekt gentemot människor? Hur kan vi öppna för människor inre törst? Hur kan vi förmedla att Jesus är den som släcker denna vår innersta törst?

Några slutsatser.

1. En folkkyrka kan inte vara en folkkyrka om hon inte är en lokal folklig kyrka. Vi behöver vara förankrade i den församling där vi tjänar.
2. Vi har stora skatter att förmedla genom nådemedlen.
3. Vi behöver stödja och vårda kyrkkärnan utan att exkludera andra.
4. Mission ingår i kyrkans DNA. Utan mission dör kyrkan.
5. Vi behöver ha flera dörrar in i kyrkan.
6. Vi behöver vara en bekännande kyrka samtidigt som vi är öppna mot människor.

¹Sven Thidevall, När kartan inte längre stämmer Uppsala 2003. s. 110.

²Martin Luther. Stora Galaterbevscommentaren. SKDB 1954, s. 142 f.

³ Den intresserade hänvisas till Fredrik Modéus: *Längtar efter liv*. Verbum 2010. och Christian Schwartz. Naturlig församlingsutveckling. Sundbyberg. Svenska Baptistsamfundet 2000.

⁴ Se Åsa Nyström, Klas Lundström, Per Westblom. Utveckla församlingen med resursfokuserande undersökning. Lindesberg 2010.

⁵ John Drane. After McDonaldization. London 2008.

Dessa tankar är delvis en sammanfattning av en uppsats som jag lagt fram vid Menighetsfakulteten i Norge. Om någon vill se närmare på den kan den hämtas på nätet, eller hos mig. Uppsatsen heter Folkkyrka och mission i en luthersk kontext. - Missionell missionsförståelse i relation till luthersk kyrkoförståelse och folkkyrkotanken

Undervisning på Lekmannaförbundet 1-3 aug 2014
 Sammanfattning - fredag kväll, att själv förenas med Jesu intressen i världen

Det handlar om att leva som kristen i den vanliga vardagen, som en kompass eller ett fyrljus som vill hjälpa oss att hitta rätt väg.

Som bibelordet: "Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig." Ps 119:105.

Där får vi ha en längtan att det skulle vara så och att få förenas med Jesu intressen i världen varje dag i våra liv.

Ett sätt är att gå igenom dagen med Gud. Tiden kan se olika ut för oss beroende på hur livet ser ut och vad vi orkar. Lite bättre än inget. Det handlar om att hitta en plats för stillhet och närvaro på olika sätt: att sitta någonstans, en del tar en promenad, andra har en bönesten, en särskild fåtölj osv. Mt 11:28, Mk 6:31.

Olika steg:

1. Landa- stanna upp
2. Be om den helige Ande.
3. Gå igenom dagen tillsammans med Gud från morgon till kväll, lite som en film.
4. Stanna upp inför det som berörde, positivt och negativt och reflektera över min egen reaktion på saker: irritation, glädje.
5. Samtala med Gud om det.

Det kan sammanfattas i en bönering med krubban- korset- ringen. Tacka för det som glatt dig-Krubban. Bekänn synd-Korset. Bön inför en ny dag med Gud-Ringen

6. Vara inför Guds ansikte.

Att stanna upp på det sättet hjälper oss att vara uppmärksamma på Guds närvaro i vår vardag, att Gud faktiskt finns med.

Föds en närvaro

Föds en tacksamhet

Föds en uppmärksamhet över min synd

Föds en uppmärksamhet över Guds närvaro och tilltal

Lördag- att möta människor och förenas med Jesu intressen i världen

En presentation av projektet "Kustkyrka Bohuslän."

Bryggkaféet Pater Noster på Smögenbryggan får många besök och visar på en närvarande kyrka mitt i turistviolet. Liksom en norsk präst sade: "Om inte folket kommer till kyrkan så får kyrkan gå till folket." Många exempel som visar på att: Det finns en längtan. Vi som kyrka behöver möta människor där de är. Vi är olika med olika gåvor och får vara de vi är. Jesu väg var att han vandrade bland folk. Vi får vandra med Jesus i mötet med andra för människor är viktiga för honom. Ungdomars armband: WWJD , What Would Jesus Do, säger något om inriktningen. Det är lätt att tappa bort inriktningen. Därför behöver vi in- och utandning, därför behöver vi samtal åt två håll när vi pratar med andra, med människan bredvid och uppåt mot Gud. För Jesus var synagogan viktig: stillheten, den enskilda bönen. Det blev en balans mellan att dra sig undan och vara aktiv. Vi behöver dra oss undan i bön och bibelläsning för att verka utåt på ett bra sätt.

Några nyckelord i mötet med andra:

1. Berättelsen

Människors berättelse och historia är viktig. Var och en har en historia.

2. Mötet

Att det blir ett inre och yttre möte. Sören Kierkegaards dikt: Om jag ska lyckas att föra en människa säger mycket.

3. Närvaro

Vikten av att vänta in och lyssna på svaret. En närvaro skapar förtroende.

4. Äkthet

Din berättelse blir viktig för det är Guds väg med dig. Prova och skriv ner om ditt liv. Stanna upp inför när Gud var särskilt nära och betydelsefulla händelser i livet. Det hjälper dig att dela om sitt eget liv.

Söndag- att möta Jesus själv i bibeltexten och förenas med hans intressen i världen

Det blir så lätt att jag ska göra själv och då ökar känslan att inte räcka till. Då blir vi rädda göra fel. Bibeln ger oss input. När vi söker Guds vilja blir bibelordet viktigt för oss. Där möter vi Guds tilltal på ett särskilt sätt. Låt bibeln få läsa dig. Där blir meditationen en hjälp att stanna upp och att bibeln får säga det jag behöver höra. Guds Ande pekar på det som berör där du är just i dag.

Vi får meditera över en bibeltext:

t ex Mk 4:35-41

Så kan vi närma oss en bibeltext:

1. Jag blir stilla
2. Jag ber om Andens ledning
3. Jag läser texten: känner in miljön, dofter, situationen
4. Jag reflekterar: Vad berör? Jag stannar upp inför det. T ex glädje, irritation och frågor.
5. Jag samtalar med Gud om det.
6. Jag ber utifrån vad Jesus och jag samtalat om en bekännelse, en tackbön, en bön om hjälp
7. Jag får lägga allt hos Gud
8. Bönen avslutas

Ev skriva ner vad som hänt i bönen. Det blir ett sätt att fördjupas i och mer och mer förenas med Jesu intressen i världen.

Kristi kyrka kallar – föredrag på Hjälmarred den 1 augusti 2014.

Sv. Ps 56 – Gammal är kyrkan, Herrens hus.

Bön

En kallelse från Kristus själv:

Följ mig!

Ni har inte utvalt mig...

Jag har kommit för att de skall ha liv

Jag skall sända er en hjälpare

I slutet av kyrkans festrika del av året och ett antal söndagar in på Trefaldighetstiden så blir det uppenbart kring de olika stegen i kallelsen till Guds rike. Apostlar utses och sänds ut. Enskilda människor och grupper får sig uppenbart att en ny tid är inne. Guds uppenbarelse i Kristus får oerhörda konsekvenser i människors liv. Om man får veta det förstås. Hur skall jag förstå och veta om ingen säger något, berättar något, förklarar något?

Kyrkans uppgift har därför i sig en missionerande stämpel på sig och i sig beroende på den identitet som också är en självförståelse av sitt uppdrag. Kyrkans sändning är en del av dess liv. Det behöver inte betyda missionsällskap som skickar ut missionärer utan en kyrka som lever på sin Herres bud är inte inkrökt och privat i sig själv utan tvärtom riktad utåt.

Omvärlden, samhället, det lokala sammanhanget vet vad kyrkan är. Det syns, det märks, det hörs.

Vi är vår Herres kyrkohus...

Levande stenar av olika slag. Stora och små. Släta och ojämna. Kantstötta och orörda.

Nya och gamla. En spännande upplevelse.

Tänker du så?

Vilen bild träder fram i ditt inre när du tänker på de levande stenarna hemmavid? Inspirerande, beklämmande, hoppfullt, hopplöst, var är alla dom andra, här har Gud mycket att göra.

Ni har inte utvalt mig... Kom till mig, säger han.

Hur väljer han idag? Finns det utrymme och intresse och öppenhet för att lyssna med örat mot himlen och pejla in vad han vill. Vad som är på gång. Hur bygget kan få växa och förändras och bli en levande kraft att räkna med.

Kalla på gammal och på ung

Kalla på själ som trött och tung

Det är inte lätt att vara vare sig gammal eller ung idag. Olika krav ställs. Möjligheterna är inte lika många.

Hur kan vi få ett samhälle där alla behövs? Där livet inte bara består av före eller lönearbetet.

En kamp att slå sig in och bli någon. Ett jobb, en identitet, grund för att få en bostad, för att bilda familj, känna att man platsar in den tillvaron. Att jag kommit rätt.

Många människor, inte minst de unga, saknar framtidshopp och framtidstro. Det är allvarligt. Det handlar inte om att från en pulpet eller talarstol demagogiskt deklarerera om allmän skärpning utan detta är ett tungt och allvarligt samhällsproblem. Vi behöver tala med de unga. Reflektera tillsammans. Inte i första hand presentera färdigjutna svar utan se vad vi hjälpa varandra med.

Och så är det i varje del av livet.

Det kommer oroande rapporter om att många människor inte orkar leva utan tar sina liv. Även om detta inte är något nytt i det mänskliga livet och betraktats olika i olika kulturer så är ett självmord ett nederlag. Det gick inte att lösa. Döden var bättre än livet. Framtiden var inget att hoppas på. Människor svek. Värden förstod inte. Tecknen om att inte allt stod rätt till miss-tolkades.

Det är inte bättre med att supa ihjäl sig eller att ta en överdos av någon drog.

Hur kan vi som kyrka, Guds levande kyrkohus, vara ett hoppets tecken. Inte så att vi kan lösa ett gigantiskt problem men vi kan bidra till en lösning från vår utgångspunkt. Inte genom att fördöma människors liv och livsstil men att möta dom där dom är. Med relationer, med stöd, medmänsklighet. Genom att se människan genom alla hennes gömställen och masker.

Jag skall gå i pension vid årsskiftet. Ser fram emot det. Har också varit oerhört privilegierad genom att ha ett arbete som jag trivs med och som sysselsatt mig i 40 år. Jag också insett att livet består mer än att gå till jobbet varje dag. Jag vet att det kommer att bli annorlunda nästa år. Kanske kommer jag att bli ombedd att hoppa in då och då. Kanske möter jag den stora tystnaden som består i jag numera är en f d anställd. Har gjort mitt. Behövs inte längre. Vilket för en del kan ge rejäl knäck åt självförtroendet.

Men om det nu är så att livet inte bara består i lönearbete. Det finns en sektor som heter ideellt arbete. Där inte insatsen eller tiden räknas i pengar (i denna pengagalna tid). Att jag faktiskt får finnas till för medmänniskans skull. För att hon behöver mig. Och behövs jag. Fast av andra själ än pengar.

Himmelens förgård kyrkan är

Jag tror att livet förkrymps om vi tappar den himmelska dimensionen. Kyrkan får absolut inte göra det. Hela livet måste ses i det stora sammanhanget. Humanister eller ateister får tänka som dom vill men vi får inte darra på manschetten.

Att vi sen inte kan beskriva himmelen är en annan sak. Både Bibeln, psalmer och den andliga litteraturen försöker beskriva i bilder vad himmelen är vilket kan leda både rätt och fel. Det obeskrivliga kan inte beskrivas. Vad Gud däremot gett oss som gåva är förmågan att fantisera och den skall vi inte försumma.

Tänk på de tre finaste sakerna du vet!

Femdubbla eller tiodubbla det. I storlek. Funktion. Skönhet. Välbefinnande.

Eftersom vi vet att vi har en Gud som alltid väl om oss så måste det himmelska var det optimala av allt som vi kan tänka oss. Men därmed vet vi egentligen inte mer är vad vi redan visste.

Vi får som Kristi kyrka vara en förgård till himlen. I vissa benådade ögonblick ”leka himmel”.

I denna träningskola får vi leva och veta tillvaron är så rymlig att det finns hur mycket utrymme som helst utanför min ibland trånga/inträngda verklighet. Gud öppnar det himmelska spjället.

Vi går dit och delar glädjen där – om gudstjänstens kärnvärden

Ett av de ting som kallas ”Notae ecclesiae” – kyrkans kännetecken - är gudstjänsten/mässan. Utan gudstjänst ingen kyrka. Och vidare skulle man kunna säga: utan gudstjänstbesökare = ingen gudstjänst = ingen kyrka. Allvarligt men sant.

Se M. Modéus: Gudstjänstens kärnvärden, s. 34-35. + s. 44-45.

Livsvärld och systemvärld – två uttryck som återkommer.

Delaktighet, igenkännande, äkthet.

Gå från form till erfarenhet och värden kring gudstjänsten utifrån det dubbla kärleksbudet med de trefaldiga leden: Du skall älska - Gud, medmänniska, jag själv.

Bön om hjälp

Låt mig få börja i en annan ända än du kanske tänkt dig.

Här i Alingsås, liksom på en hel del andra platser, har vi plötsligt fått tiggare in i vårt moderna och socialt utvecklade samhälle. Och vad händer? Otrolig frustration. Tiggeri har vi inte längre. Det tillhör ett samhälle som vi har lämnat. Sparka ut dom, skicka hem dom, förbjud tiggeri i lagen o s v. Tiggeri som yrke, som ett sätt att livnära sig och många hittar genast konspirationsteorier. Det här går inte rätt till, det är organiserade ligor. Jag ser det bara som ett sätt att skjuta ett problem ifrån sig. Vad är det då som är så irriterande: jo, jag får inte själv bestämma när jag skall bistå min medmänniska. Nu tränger hon sig på. Irriterar, säger hej, bara finns där. Och jag som har mina förhandsbestämda givarändamål där ute i världen och känner mig ha ett gott och rent samvete för vad jag ger och gör. Och så sitter en medmänniska utanför min ICA-butik och ber tyst om hjälp.

De fattiga har ni alltid ibland er, sa Jesus. Har vi förstått vad det betyder? Jag kommer inte med en lösning men formulerar frågor att reflektera över.

Sökande ledning i ordet

Absolut. Så är det. Guds ord vill leda och stötta och förmana och ge hopp. Bibeln är en svår bok, men en nödvändig källa till att fördjupa oss i gudsuppenbarelsen. Guds tilltal i de sociala mediernas tid där kommunikation är ett modeord bland twittrare och bloggare och face-bookare och vad allt det heter. Somligt är bra och somligt är skräp. Lite svårt ibland att urskilja vad. Vi får ett sönderstressat samhälle där allt skall ut på arenan, den offentliga, nästan innan saker har hänt. Jag kan inte ändra något av detta men jag kan förhålla mig till det genom att vara med eller stå vid sidan. Vad jag ser är förlorade relationer, de som bygger på verkliga möten, inte de som går genom en Android eller en Iphone.

Gud är mitt ibland oss. Det är ett starkt budskap att kommunicera. Och vilka konsekvenser det måste få att vi aldrig är ensamma – jag är med er alla dagar...

Kraft vid det heliga bordet

Vart tog nattvardsväckelsen vägen? Den som var som påtaglig för några decennier sedan. Har den inte stannat upp? Blev det för mycket? Eller lagom mycket efter svensk norm? Inte en nattvard som en tvingande norm utan som en längtan till så hela och fullkomliga möten som möjligt. För att vi behöver det. För världens skull – en värld som ännu lever i yttersta fattigdom på sina håll – och i en ofattbar rikedom på andra håll. Det speglar människovärdet i högsta grad. Det brutna och delade brödet påminner oss gång på gång på gång om brödet som måste delas. Kristi exempel är starkt och tvingande och ett tecken som inte kan motsägas.

Där fick vi dopets bad en gång

Så många människor som deltar i dopgudstjänster idag jämfört med några decennier tillbaka. Det är en familjefest. Inte så många dop sker i söndagsgudstjänstens mitt vilket på ett sätt är att beklaga. Samtidigt får vi inte sätta upp höga hinder att få en människa att bli döpt, ung som gammal. De tunna och sköra trådar mellan människor och kyrkans centrum och Herre får inte slitas sönder genom oklokt och förnumstigt handlande.

Annat var det på min tid säger ibland klokskapen och kommentatorerna till dagens situation. Jo, visst men nu är det annorlunda. Gårdagens handlingssätt och mönster håller inte att upprepas. Men en människa blir döpt i den Treeniges namn. Fortfarande. Det är stort. Detta skall vi vara tacksamma för.

Där har vårt hjärta lyfts i sång

Sjung till Herrens ära en ny sång eller vi sjunger de gamla sånger om och om igen. Varför? För att vi kan dom. För att vi älskar dom. För att det är på melodier som man sjöng förr. För att det är ett bildspråk och ett Kanaans tungomål som ingen förstår idag.

Lite provocerande från min sida. Men det kan hjälpa oss att tänka till. Vi behöver hjälpas åt att göra nuets psalmskatt till vår egendom. Med ett enkelt språk. Med nuets bilder och uttrycks sätt som också speglar vår tids tro och brottnings med trons innehåll och de djupa existentiella frågorna. Idag.

Gud förstår. Den nya sången är också hans. Men han kan också den gamla!!!

Världen ej ser det ni får se

Är du fortfarande nyfiken? På livet? På världen? På morgondagen? Den heliga fantasin sätts i rörelse. Eller tror du att du har sett allt?

Vad intet ögat har sett. Vad ingen människas tanke anat.

Det finns hemligheter som inte behöver handla om antika eller medeltida mysterier.

Eller att ha den hemliga koden med det okända lösenordet eller plocka fram fiskens tecken ur en dold ficka.

Hela vägen går han med mig och dig. Fotspåren i sanden har du hört talas om och som bara får vara en liten fragmentarisk pusselbit i det som väntar. Det vi ännu inte har sett och hört och förstått.

”Ännu ser vi en gåtfull spegelbild; då skall vi se ansikte mot ansikte. Ännu är min kunskap begränsad; då skall bli fullständig som Guds kunskap om mig”. (1 Kor 13)

Frid vare med er alla

Låt oss gå i frid och tjäna Herren med glädje.

Sändningsorden från gudstjänsten är välbekanta och ofta brukade.

Då andades han på dem och sa: Ta emot Helig Ande. Frid åt er alla.

Ord från Herren själv.

Frid – Shalom – Salaam

Det är att Guds vilja, Guds goda ordning skall gälla. Frid- fred. Guds fred.

Åt er alla. Mellan oss.

Därför blir det ett sannskyldigt skandalon, en stöttesten, när människor i Guds namn lyfter vapen mot varandra. Då är Gud fjärran och bara mänskliga och kortsiktiga maktintressen som får råda och breda ut sig.

I önskan om frid åt alla ligger också bönen – Låt ditt rike komma, låt din vilja ske, på jorden såsom i himmelen. Som en daglig bön med uthållighet och kraft.

På jorden. I himmelen. I hela Guds verklighet. Den som vi får ha del i.

Kristi kyrka kallar.

Det är en kallelse att dela det liv som vi har fått med andra. I en verklighet som vi måste förhålla oss till. Om vilken vi kan ha väldigt många åsikter men som ändå finns där.

Kristus kallar oss att vara delaktiga i denna verklighet. Med de gåvor och den utrustning vi fått från början och som vi tillägnat oss under livets gång. Av nåd.

Tack för att jag fick dela några tankar och fundering med er.

Tack!!

A

ARBETS

Förbundsordf. Anders Nordberg

U

UTSKOTT

1:e v. förbundsordf. Anders Boström

2:e v. förbundsordf. Gerd Holmström

Förbundssekr. Marie Nederman

V förbundssekr. Sven Erik Huss

Förbundskassör Juhani Ahonen

STIFTSREPRESENTANTER FÖRBUNDSRÅDET

Roger Karlsson
Uppsala stift

Roger Gustafsson
Linköpings stift

Anders Åström
Skara stift

Beryll Grandell
Strängnäs stift

Gerd Holmström
Västerås stift

Kerstin Göransson
Växjö stift

Yngve Lindblom
Göteborgs stift

Vakant
Karlstads stift

Eje Johansson
Lunds stift

Lars Lindström
Härnösands stift

Johan Marklund
Luleå stift

Gunnel Berggren Larsson
Stockholms stift

HJÄLMAREDS FOLKHÖGSKOLA

Hjälmareds historia är lång. Redan på 1400-talet fanns Hjälmared upptaget som ett torp. När det ursprungliga torpet förvandlades till en större gård är inte känt, men i slutet av 1500-talet var Hjälmared redan ett gods som ägdes av kronan.

Snart förlänades emellertid Hjälmared till adliga personer och 1568 ägdes gården av Brynte Börjesson och sedan av sonen Bengt Bryntesson. På 1600-talet ägdes gården åter av kronan och den blev kungsgård, där kungen med följe kunde få utspisning både för manskap och djur när han var ute och reste.

På midsommarafton 1612 brändes Hjälmared ner tillsammans med 14 andra gårdar i trakten. Det var krig mellan Sverige och Danmark och danskarna hade tagit Älvsborgs fästning och var på väg in i Sverige. Gustav II Adolf skyndade mot Västergötland för att undsätta de trupper som dragit sig tillbaka mot Alingsås från Lödöse.

Svenskarna med Gustav II Adolf trängde tillbaka danskarna och den 29 juni var kungen och hans följe tillbaka i Alingsås. Enligt sägnen har han då övernattat på Hjälmared i den då nyrenoverade flygelbyggnaden, idag kallad Kungsflygeln, som bär året 1626.

En annan sägen berättar att danskarna fick så bråttom att lämna Alingsåsområdet att de inte fick med sig sin krigskassa som de grävt ner vid torpet Forsen.

Gården donerades 1625 till amiral Carl Carlsson-Gyllenhielm, som var halvbror till kungen.

forts sid 24

Efter många år i kronans ägo hamnade Hjälmares åter i privata händer. På 1700-talet residerade häradsöverste Lars Sundberg här. På 1800-talet var det överste Carl Ludvig Hård. Han införskaffade den vällingklocka som idag är kyrkklocka på Hjälmares.

Hjälmares har under åren varit lantbruk, tegelbruk, tullmjölkvarn, krog, sågverk, pensionat, konvalescenthem och i efterkrigstiden flyktingförläggning för flyktingar som kom från koncentrationslägren i Tyskland. 1951 inköptes Hjälmares herrgård, flyglarna, trädgårdsmästarvillan och parken av EFS i Väst-Sverige (Evangeliska fosterlandsstiftelsen, en rörelse inom Svenska Kyrkan) och blev ungdomsgård.

1957 startades Hjälmares folkskolor som idag är en levande internatfolkhögskola med 160 elever på långa kurser, sommarkonfirmandkurs, kortkurser och många andra evenemang.

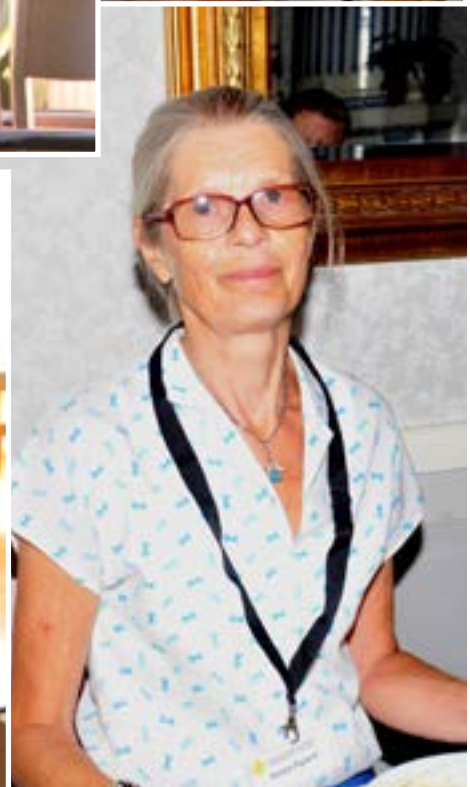
Foto Anders Nordberg o BLM
Text www.hjalmares.se

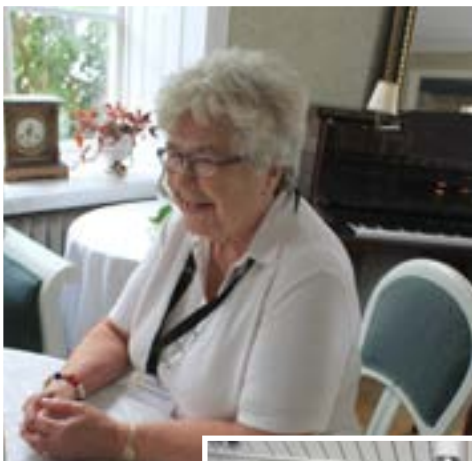

LÖRDAG 7 AUGUST RIKSKONVENT I JÖNKÖPING 2010

Elsa och Fritz Petterssons idylliska sommarhus

En kärna som är villig att lägga ner arbete för att främja arbetet bland kyrkobesökarna.

Vi har ev två nya församlingssäker på gång i Härnösand och det är ju dess då mer glädjande. Detta hoppas jag kunna återkomma till i julnumret.

Hur som helst, nu är det augusti och vi startar upp vårt arbete inom församlingssäkererna. Som nya medlemmar fick vi ta del av en gammal tradition, Surströmmingspremiär hos Fritz och Elsa Pettersson.

Elsa med förstärkning i köket, Åke och Birte Jonsson hade ”bullat upp” i i hennes sommarhus. Långbordet var dukat och hungriga som vargar kunde vi stilla vår hunger. Gott, gott. En måltid med goda vänner smakar ännu godare. Vi som var nya fick även göra några nya bekanskap och diskussionerna var intressanta och spirituella.

Jag som är ett riktigt kakmonster fick mitt sockerbehov tillgodosett. Hembakade tårter med färsk bär. Jag kan bara konstatera att man kan hamna i himlen utan att dö.

Jag längtar redan till nästa höst och känner stor tacksamhet mot Elsa som anstränger sig så för att vi skall kunna ha det trevligt och äta så gott.

Text o foto
BLM

Förste burköppnare Åke Jonsson från Bonäset.

Är man norrlänning, är med i lekmanförbundet, det är augusti och höstterminen startar då åter man Surströmming.

Eftersom vi i Östersund och Frösön är utan lekmankår så har jussi och jag löst problemet genom att ansluta oss gemenskapsgruppen i Järved-Bonäset. Det är tråkigt att båda våra kårer här i Östersund är nedlagda. Församlingssäker i Frösö församling lades ju ner med 44 medlemmar – något som är ofattbart.

Vi har försökt att starta upp en kår i Östersunds församling men utan församlingens stöd skulle det inte fungera så vi beslöt att det var bättre att lägga krafterna på någon församling där man tycker att det är viktigt att ha en stark kärna bland församlingens medlemmar.

21 gäster hade tackat till inbjudan och både mat och stämning var fantastisk

SE MÄNNISKOR

en miniroman – hälften deckare,
hälften något helt annat

På förlaget Vocatus har utkommit en ”miniroman” med titeln SE MÄNNISKOR.

Författaren är Carl-Axel Axelsson tidigare förbundsordförande, numer hedersordförande i Svenska kyrkans lekmanaförbund.

Boken presenteras på omslaget som ”hälften deckare, hälften något helt annat”. Och det är en träffande beskrivning. Själva kriminalgåtan och polisens arbete för att lösa den skildras på ett spännande och levande sätt. I utkanten av historien figurerar en pensionerad lagman och en domkyrkokomminister, Ebert Hållman. Den senare blir central i sista hälften av boken.

Med lite smygtittande på Dostojevskijs tankar i Brott och straff öppnar Ebert Hållman samtal med de inblandade om privatmoral och Tio Guds bud, om skuld, rättfärdighet och synd samt om dom och nåd. Och slutligen fokuserar han på försoning – mellan människa och människa och mellan Gud och människor.

Boken tål väl att läsas just som deckare. Men för den som vill gå ett steg längre öppnar den för tankar kring grundläggande existentiella frågor. Till boken finns en liten folder på fyra A5-sidor med rubriken EFTERTANKAR avsedd att användas av en läsare för ensamt begründande eller som utgångspunkt för samtal mellan flera som läst boken.

I foldern finns förslag på några bibeltexter som blir aktuella i sammanhanget.

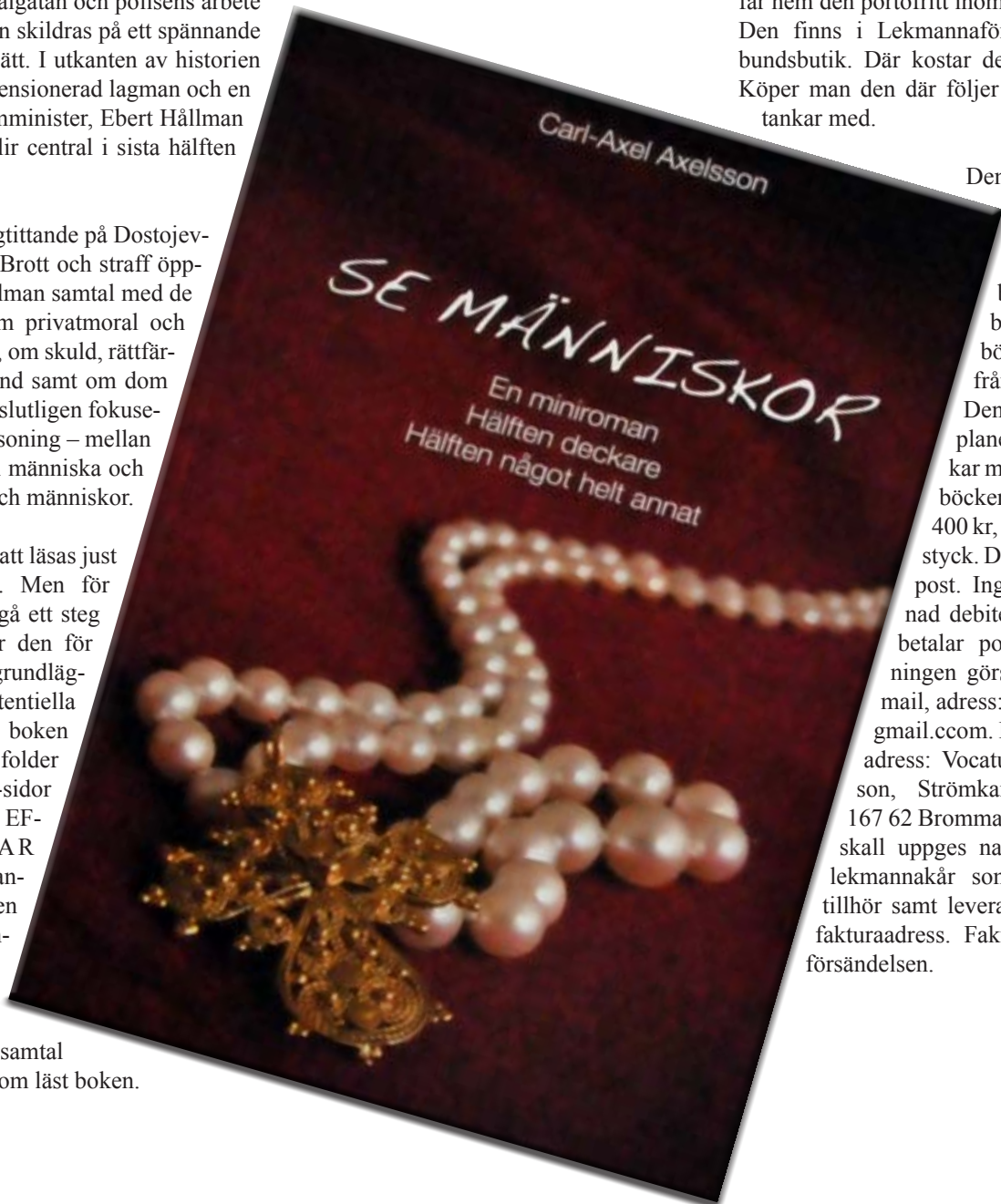
Varför inte bilda en liten grupp inom lekmanakåren som läser boken och har nöje av det men som dessutom ägnar några timmar åt samtal kring den. Ett bibelsamtal med utgångspunkt i en kriminalroman! Vad sägs om det?

Hur får man tag i boken?

Boken finns i bokhandeln. Gå in i en bokhandel och fråga efter SE MÄNNISKOR, författare: Carl-Axel Axelsson; förlag: Vocatus. Priset varierar mellan 100 och 140 kronor.

Använd datorn och gå in på en nätbokhandel. Både adlibris och Bokus har den. Hos adlibris kostar den 84 kronor. Man får hem den portofritt inom några dagar. Den finns i Lekmanaförbundets förbundsbutik. Där kostar den 60 kronor. Köper man den där följer bladet Eftertankar med.

Den kan av medlem i Lekmanaförbundet beställas (i buntar med 8 böcker) direkt från förlaget. Den lilla studieplanen Eftertankar medföljer. De 8 böckerna kostar då 400 kr, dvs 50 kronor styck. De skickas med post. Ingen fraktkostnad debiteras. Förlaget betalar portot. Beställningen görs helst via e-mail, adress: ca.vocatus@gmail.com. Eller per post, adress: Vocatus c/o Axelsson, Strömkarlsvägen 87, 167 62 Bromma. I båda fallen skall uppges namnet på den lekmanakår som beställaren tillhör samt leveransadress och fakturaadress. Fakturan biläggs försändelsen.

B

8 Y H U ~ f ~ f Y _ Y b °

Detta är kärleken: inte att vi har älskat Gud utan att han har älskat oss och sänt sin son som försoningsoffer för våra synder (1 Johannes brev 4:10).

Hjärtpunkten i evangeliet uttrycks så av Sankt Johannes. Kyrkans år och gudstjänster ger en möjlighet att tillägna dig Guds kärlek i Jesus Kristus. Evangeliet är inte emot dig. Det står på din sida.

Mitt på altaret i Älmhults kyrka står korset som en påminnelse om att *Jesus Kristus är Herren; i honom och hos ingen annan finns frälsningen* (jämför Apostlagärningarna 4:12).

Utifrån denna korta trosbekännelse ska kyrkans gudstjänster och undervisning i olika grupper gestaltas. Kyrkan tar sig an uppgiften med en förtröstansfull optimism utan att underskatta de problem som finns.

Kyrkans uppdrag är ju att ständigt på nytt lyfta fram Jesus Kristus. Inte bara som förebild, utan framför allt som Guds son och människornas Frälsare. Detta ska ske i trohet mot kyrkans bekännelse och i ömsint respekt för varje enskild människa.

Bilderna på denna sida kommer från Älmhults församling i södra Småland. Carl von Linné och Ikea har gjort vår bygd känd över världen. Älmhults församling har 6000 medlemmar, 250 ideella medarbetare och 19 anställda medarbetare. Just nu gläder jag mig över

- ökat antal kyrkobesökare och nattvardsgäster
- starkt dopsed.
- goda ideella och anställda medarbetare.
- människor som ber.

Marcus Lejon,
kyrkoherde i Älmhults församling

